

Ved 3. Behandling udtalte den socialdemokratiske Ordfører: „Regeringens Stilling har gjort det umuligt for os at stemme for Lovforslaget... Vi har ikke paa noget Tidspunkt af Forhandlingerne ladet Regeringen være i Tvivl om, at vi under visse Forudsætninger kunde stemme for Lovforslaget, fordi vi meget vel forstaaer, hvilken Betydning det har at sikre Landmandsbankens fortsatte Eksistens. Vi er vel vidende om, at denne Bank mere end nogen anden Bank i Danmark er en Industribank, og at mange Virksomheder vilde lide stor Skade, maaske gaa deres Undergang i Møde, hvis Banken ikke blev opretholdt, men vi har ikke turdet gaa med til at gennemføre Lovforslaget og derved give den nusiddende Regering Mulighed for at fortsætte, maaske med det Resultat for fjerde Gang at komme til Rigsdagen i Erkendelse af, at den har skønnet forkert. Det er ikke som fremført under Forhandlingerne i Udvalget af politiske Grunde, vi har stillet os, som Tilfældet er. Af saglige Grunde, af saglige Hensyn har vi krævet en Ændring i Regeringens Ledelse. Vi har ikke paa noget Tidspunkt af Forhandlingen antydnet, at vi vil være medvirkende ved en ny Regerings Dannelse. Et Spørgsmaal til os om, hvorvidt vi ønskede at være deltagende i et fælles Ministerium, er blevet besvaret med et absolut Nej. Vi har ikke villet give Regeringspartiet, Venstre, Anvisning paa Personer; vi har stillet os paa det rent saglige Grundlag, at vi efter alt, hvad der er passeret denne Sag vedrørende, sammenholdt med Regeringens Stilling til Erhvervsproblemet her i Landet, ikke har kunnet gaa med til at stemme for Lovforslaget. At her er Tale om et Personspørgsmaal, er indlysende klart, det kan ikke være anderledes. Vi kan ikke, saaledes som Forholdene ligger, have den fornødne Tillid til den højtærede Statsministers Evner til i dette for Landet saa uhyre vigtige Spørgsmaal at skønne rigtigt, eftersom han nu for tredie Gang har maattet komme til Offentligheden og derved til fulde erkende, at han ved to forudgaaende Lejligheder har skønnet afgørende forkert. Vi vil ikke, vi kan ikke, vi tør ikke give en Regering som den nuværende denne Lov. Vi kan derfor ikke stemme for den.“ — Under Hensyn til Sagens store Betydning vilde Partiet imidlertid heller ikke stemme mod Lovforslaget, hvorfor Taleren tilraadede at undlade at stemme.

Det konservative Folkepartis Ordfører udtalte derefter overfor Socialdemokraternes Stilling, „det er vor Opfattelse, at denne Ordnings Værdi, det jo i saa høj Grad beror paa, om der kan skabes Ro og Tillid, i høj Grad vilde forøges derved, at der stod et stort Flertal bagved den. Vi tror, at hvis der stod et stort Flertal bag denne Sag, vilde Roen ganske af sig selv vokse op omkring Banken og skabe det Værn omkring den, som er nødvendigt, for at den skal kunne staa. Vi maa